

Ιανουάριος 2006

SPELEO NEWS

Τεύχος Νο 12

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα.....	1
Της Σύνταξης.....	1
Αποστολή στην Τρύπα του Βοριά	2
Σεμινάρια ΦΟΣ	3
Άσκηση ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ στην Κρήτη 10-11/12/2005	5
Χριστουγεννιάτικο Bazaar ΣΠΕΛΕΟ	6
Φαράγγι Φόνισσας.....	6
Τα μέλη μας θυμούνται.....	8
Φόρουμ ΣΟΕ	14
Εν ριπή.....	14
Πριν από	15
SPELEONEWS	16
Αγγελίες	17

Της Σύνταξης
του Θωμά Θεοδοσιάδη

Η αισιοδοξία και η νέα προοπτική που μου δίνει το ξεκίνημα κάθε νέας χρονιάς διαλύθηκαν γρήγορα. Η είδηση για τον χαμό ενός δικού μας με γέμισε λύπη και απαισιοδοξία για το μέλλον.

Τα γεγονότα που συνέβησαν από τη στιγμή που έπεσε ο Γιώργος μέχρι τη στιγμή της ανάσωσης του είναι αυτά που με προβλημάτισαν πολύ.

Στο μυαλό μου έρχεται ένα ανάλογο γεγονός που συνέβη στον Όλυμπο το 1999 με 3 θύματα. Τότε η ολιγωρία, ο μη συντονισμός και η έλλειψη οργανωμένης διασωστικής ομάδας, οδήγησαν στο να γίνει η ανάσωση των νεκρών έξι ημέρες μετά. Κάποιος τότε έγραψε -οι

νεκροί μπορούν να περιμένουν- και περίμεναν όπως περίμενε ο σύντροφος Γιώργος. Το ότι ο θάνατος ήρθε σε αυτούς σχεδόν ακαριαία έσβησε την πιθανότητα να παιχτεί ένα δράμα στις κορυφές του Ολύμπου. Γιατί μη νομίζετε ότι η διάσωση καθυστέρησε τόσες μέρες από το γεγονός ότι ήταν νεκροί, απλά, τόσο γρήγορα μπόρεσαν, και μπόρεσαν τελικά οι δικό τους, οι σύντροφοί τους. Τότε, μετά από το ατύχημα βγήκαν πολλά συμπεράσματα, φάνηκε η έλλειψη οργανωμένης ομάδας διάσωσης που θα μπορεί να επεμβαίνει σε τέτοιου είδους ατυχήματα.

Πέρασαν τα χρόνια και βρισκόμαστε ακόμα στο μηδέν. Τίποτα απολύτως δεν έγινε, μετά από κάθε ατύχημα, τα ίδια ευχολόγια, βέβαια ο πολύς κόσμος δεν ξέρει τι γίνεται, βλέπει σε κάθε ατύχημα να επεμβαίνει ή ΕΜΑΚ και τελικά να φέρνει την "επιχείρηση εις πέρας με επιτυχία".

Μόνο αν τύχει σε κάποιον ατύχημα(σοβαρό) σε μέρος με δύσκολη πρόσβαση θα καταλάβει ότι οι πιθανότητες είναι εναντίον του. Το να πεθάνει περιμένοντας να τον σώσουν είναι το πιο πιθανό. Πρώτοι θα φτάσουν αυτοί που δεν ξέρουν να περπατάνε στο βουνό, μετά θα έρθουν αυτοί που ξέρουν αλλά όχι με αυτές τις συνθήκες ύστερα αυτοί που ξέρουν αλλά δεν έχουν τον κατάλληλο εξοπλισμό για αυτές τις συνθήκες, και τέλος όταν έρθει και ο εξοπλισμός θα καταλάβουν ότι δεν έχουν την ειδική εκπαίδευση για τέτοιου είδους συμβάντα. Για ελικόπτερο ούτε λόγος, πρέπει να έχεις γερό μέσο. Και τελικά όμως η ΕΜΑΚ θα φέρει και αυτή την "επιχείρηση εις πέρας με επιτυχία".

Ίσως το μόνο που μπορεί να απαλύνει τον πόνο που νιώθουν οι φίλοι και συγγενείς του Γιώργου είναι ότι ο Γιώργος πέθανε γρήγορα και δεν περίμενε να έρθει η "επιχείρηση εις πέρας με επιτυχία".

Αποστολή στην Τρύπα του Βοριά

της Χάρης Νικολαΐδου

Η ματιά μιας νέας σπηλαιολόγου

Κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων Α' επιπέδου του ΦΟΣ, ενημερωθήκαμε για μια εκδρομή στους Μολάους, με σκοπό την επίσκεψη στην Τρύπα του Βοριά στις 10-12-2005. Την επίσκεψη διοργάνωνε ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ και από τους εκπαιδευτές μας θα μας συνόδευε η Κατερίνα Μαλαμά. Στο μάθημα πριν από τις καθορισμένες ημερομηνίες ενημερωθήκαμε ότι η Κατερίνα δεν θα συμμετείχε. Θα ήταν η πρώτη μας εξόρμηση, εμάς των ...νέων σπηλαιολόγων, χωρίς κάποιον από τους εκπαιδευτές που γνωρίζαμε κι εμπιστευόμασταν. Προσωπικά μου δημιουργήθηκε ένα μικρό άγχος παρά τις διαβεβαιώσεις για τις ικανότητες των μελών που θα αρμάτωναν το σπήλαιο. Αλλά η απόδραση από την Αθήνα για ένα διήμερο και η περιγραφή για το διάκοσμο του σπηλαίου ήταν καταλυτικοί παράγοντες για να κατέβουμε στην Πελοπόννησο. Οι σπηλαιολόγοι, μέλη του ΦΟΣ, οι οποίοι θα συμμετείχαν ήταν οι: Βίκυ Μαλαμά, Γιάννης Παπαντωνίου, Εύη Δημητριάδου, Νίκος Βαλαμίδης, Νίκος Βολάκος, Ντίνα Κοτοπούλη, Χάρης Λάμπρου κι εγώ.

Δώσαμε ραντεβού την Παρασκευή το απόγευμα στα διόδια της Ελευσίνας. Εκεί έγινε η γνωριμία μας με μερικά από τα υπόλοιπα μέλη, τον Στέφανο Παπαπολυμέρου από την ΕΣΕ και τους Γιώργο Ιωσηφίδη και Νίκο Καρκαλιόγλου από τον ΠΟΣΕΙΔΩΝ και ξεκινήσαμε το ταξίδι για τους Μολάους. Στη Σπάρτη σταματήσαμε για «ανεφοδιασμό» και συνεχίσαμε κατευθείαν για το χωριό Μεταμόρφωση, δίπλα στους Μολάους. Στο καφενείο της πλατείας μας περίμενε ο Γιάννης Κοφινάς πρόεδρος του ΠΟΣΕΙΔΩΝ. Αφού κανονίσαμε πού θα μείνουμε και πώς, νικημένοι από την κόπωση πήγαμε κατευθείαν για ύπνο. Το πρωί αντιληφθήκαμε ότι στην παρέα μας είχαν προστεθεί ο Δημήτρης Λεσές από την ΕΣΕ και η Ρίτσα Μητσικώστα από τον ΣΟΚ.

Το Σάββατο πρωί ετοιμαστήκαμε για την αποστολή. Πρώτοι ξεκίνησαν τα άτομα που αρμάτωσαν το σπήλαιο. Οι υπόλοιποι

επωφεληθήκαμε από το χρόνο και ήπιαμε καφέ στο παραδοσιακό καφενείο του χωριού. Φτάνοντας αντικρίσαμε μια τρύπα διαστάσεων 35cm x 40cm. Δεν πτοηθήκαμε, φορέσαμε τον εξοπλισμό μας κι ένας ένας αρχίσαμε την κατάβαση. Το σπήλαιο είχε αρματωθεί με δύο διαδρομές έτσι ώστε να κατεβαίνουμε δύο δύο, αφού βέβαια ξεπεράσουμε το αρχικό στένωμα. Η κάθε διαδρομή είχε μία αλλαγή στην αρχή της και δύο παρακάμψεις στη συνέχεια. Το πρώτο αυτό κατέβασμα κατέληγε σε μία μεγάλη αίθουσα κι έπειτα σε άλλες... Παρακάτω το σπήλαιο δεν αρματώθηκε αλλά αυτές οι αίθουσες του σπηλαίου ήταν τεράστιες και πανέμορφες. Ο χρόνος μας δεν έφτανε να τις εξερευνήσουμε, να τις θαυμάσουμε και να προχωρήσουμε και παρακάτω.

Φτάνοντας κάτω, μας περίμεναν σκουριασμένες χειροβομβίδες και σκευή!!! Ενημερωθήκαμε ότι στην τρύπα αυτή πετούσαν τα σκευή των λεπρών. Η σκέψη ήταν αποκρουστική αλλά δεν εμπόδισε τη λαχτάρα για εξερεύνηση. Τα βλέμματά μας άρχισαν να στρέφονται τριγύρω και προς τα πάνω... και... τι έκπληξη!!! Κάθε βλέμμα το ακολουθούσε κι ένα επιφώνημα ενθουσιασμού. «Ααα!!! Νίκο κοίτα εκεί, πάνω δεξιά. Σταλακτιτάκια αμέτρητα!!! Γιάννη έλα να δεις, σαν σιντριβάνι με διαμαντάκια είναι αυτό το σταλαγμιτικό!» Έτσι αρχίζουμε να προχωράμε βήμα βήμα πιο μέσα στην Τρύπα του Βοριά που για μένα πλέον έχει μεταμορφωθεί σε «Τρύπα των εκπλήξεων» Στο βάθος συναντάμε έναν σταλαγμίτη που θυμίζει τον πύργο της Πίζας. Σε όλη τη διαδρομή οι φωτογραφικές μηχανές δεν σταμάτησαν να αποθανατίζουν την ομορφιά. Σταλαγμίτες, σταλακτίτες που μοιάζουν με σπαθιά, κουρτίνες, αυγά με υπέροχα καφετί χρώματα όλα είναι τριγύρω μας, δίπλα μας. Εκεί κοντά στον «πύργο της Πίζας» έχει ένα άνοιγμα και καθόμαστε για λίγο κάποιον από εμάς. Κοιτάζοντας τριγύρω η φαντασία οργιάζει κι αναρωτιέμαι πόσες δημιουργικές ιδέες μπορεί

να γεννηθούν από την επαφή μας με τη φύση...

Γυρίζουμε προς τα πίσω. Κάποια στιγμή ο Νίκος Βαλοσαμίδης, ο Νίκος Βολάκος κι εγώ σχηματίζουμε μια ομαδούλα κι απομακρυνόμαστε από τους άλλους. Προχωρώντας βρισκόμαστε σε έναν κατάλευκο λείο βράχο με τέτοια κλίση που ξαπλώνουμε μπρούμυτα και σφιγγόμαστε πάνω του με όλο μας το σώμα και τα χέρια γραπώνονται για να μην τσουλήσουμε. Από πάνω μας, σε απόσταση περίπου μισού μέτρου είναι οι άκρες των λεπτών σταλακτιτών που κρέμονται. Πολύ προσεκτικά γλιστράμε προς τα κάτω στο τελείωμα του λευκού βράχου. Απέναντι είναι το τοίχωμα που χρησιμοποιούμε για να τελειώσουμε την τσουλήθρα μας χωρίς να πέσουμε στο κενό που σχηματίζεται μεταξύ του λευκού βράχου και του τοιχώματος. Το ανέβασμα ήταν πιο δύσκολο. Ανέβαινα μισό μέτρο, γλιστρούσα πίσω και ξανά από την αρχή. Η ταλαιπωρία αποφεύχθηκε βοηθώντας ο ένας τον άλλο. Τελικά η παρουσία και μόνο ατόμων που εμπιστεύεσαι παρέχει μία ασφάλεια, μια σιγουριά.

Αφού βγήκαμε σώοι από τον «κατήφορο που είχαμε πάρει», συνεχίσαμε την εξερεύνηση του σπηλαίου. Κατεβαίναμε βράχους, σκαρφαλώναμε σε άλλους βράχους και το μυαλό γέμιζε εικόνες κι εμπειρίες. Κάποιοι είχαν επιστρέψει στα σκοινιά. Κάποιους άλλους τους συναντήσαμε στην πορεία και κατευθυνθήκαμε μαζί στις υπόλοιπες αίθουσες. Είχαμε δει τόσα πολλά από το υπέροχο αυτό σπήλαιο κι όμως σε κάθε μας βήμα κάτι καινούργιο εμφανιζόταν μπροστά στα μάτια μας. Αν και η κούραση είχε κάνει την εμφάνισή της, κανένας δεν μιλούσε. Κανένας δεν ήθελε να γυρίσει πίσω. Το σπήλαιο μας είχε μαγέψει και δεν θέλαμε να χάσουμε τίποτα από τη μαγεία του. Τελικά κάποιος είπε ότι κουράστηκε, κάποιος άλλος να γυρίσουμε πίσω. Έτσι πήραμε το δρόμο για τα σκοινιά.

Βγαίνοντας έξω, είχε σκοτεινιάσει. Αφού μαζευτήκαμε πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Σε κάποια ταβέρνα σταματήσαμε για να αναπληρώσουμε τις δυνάμεις μας με το κατάλληλο φαγητό και το απαραίτητο κρασάκι. Την επόμενη μέρα επισκεφτήκαμε μία οριζόντια σπηλιά χωρίς τη χρήση εξοπλισμού, κάναμε μια περιήγηση της περιοχής με τον Γιάννη Κοφινά και καταλήξαμε στη Μονεμβάσια. Μετά τον καφέ πήγαμε βόλτα στο κάστρο. Όμως ό,τι κι αν

είδαμε κι ό,τι κι αν επισκεφτήκαμε την Κυριακή, το μυαλό ακόμα ήταν γεμάτο από την «Τρύπα του Βοριά». Αυτό το θαύμα της φύσης που αξίζει να προστατεύσουμε ώστε να μπορούν και οι επόμενοι σπηλαιολόγοι να το θαυμάσουν.

Σεμινάρια ΦΟΣ

του Νίκου Βολάκου και του Δημήτρη Καραγιάννη

Σπηλαιολογία.... Η επιστήμη που μελετά τα σπήλαια (Λεξικό Ν. Βαρμάζη).

Πριν από 5 μήνες δε ήξερα ότι καν υπάρχει οργανωμένη σπηλαιολογία στην Ελλάδα, και αυτοί οι ελάχιστοι που νόμιζα πως υπάρχουν σπηλαιολόγοι είχα την εντύπωση ότι μελετούσαν μόνο οριζόντια σπήλαια.

Βάραθρο.... Βαθύ χάσμα της γής (Λεξικό Ν. Βαρμάζη)

Εντελώς τυχαία ανακάλυψα τι εστί βάραθρο και η μέρα εκείνη θα μου μείνει χαραγμένη για πάντα στην μνήμη μου. Περιπλάνηση στα δάση του Παρνασσού και κάποια στιγμή ο χάρτης μου υποδείκνυε ότι στα 100 μέτρα μακριά μου υπάρχει το βάραθρο Επτάστομος. Δεν πάω να δω, λεω, πώς είναι ένα βάραθρο και όπως καταλαβαίνετε το τοπίο με μάγεψε και το "χάσμα της γης" με καλούσε.

Εκείνη την ημέρα κατάλαβα ότι τα σπήλαια και τα βάραθρα με συναρπάζουν και ότι πρέπει οπωσδήποτε να ασχοληθώ με αυτά.

Η τύχη (μεγάλη ιστορία) με έφερε στον σύλλογο ΦΟΣ και ξεκίνησα τα σεμινάρια σπηλαιολογίας Α' επιπέδου, που τα περίμενα πώς και πώς. Ξεκίνησαν στις αρχές Νοεμβρίου 2005 και τελείωσαν (τα πρακτικά τουλάχιστον) στις αρχές Δεκεμβρίου 2005.

Πέντε εβδομάδες γεμάτες αδρεναλίνη, πέντε εβδομάδες που πέρασαν δυστυχώς πολύ γρήγορα, αλλά έτσι είναι, όλα τα καλά και ευχάριστα πράγματα που κάνεις στην ζωή σου

περνάνε σε χρόνο ρεκόρ και το μόνο που σου μένει είναι οι αναμνήσεις.

Το πρώτο πρακτικό μάθημα έγινε στον τεχνητό πύργο στην άνω Γλυφάδα. Τι πιο ιδανικό σημείο για να αρχίσει κανείς την εξοικείωση του με τα ατομικά υλικά και την εμπέδωση τεχνικών ανάβασης και κατάβασης βράθρων. Δεν έχεις από κάτω σου το χάος, ο παράγοντας φόβος δεν υπάρχει και έχεις πλήρη αφοσίωση στην διδασκαλία των τεχνικών. Εκείνη την ημέρα διδαχτήκαμε πώς να αντιμετωπίζουμε τις περισσότερες καταστάσεις που μπορεί να αντιμετωπίσει ένας σπηλαιολόγος σε ένα βράθρο. Χρήση καταβατήρα και φρένων, πέρασμα αλλαγής στο ανέβασμα και στο κατέβασμα, αλλαγή κατεύθυνσης, πέρασμα κόμπου κλπ. Όλοι μας τα δοκιμάσαμε όλα αυτά πολλές φορές και στο τέλος της ημέρας νιώθαμε έτοιμοι και ικανοποιημένοι από την απόδοσή μας. Το επόμενο πρακτικό μάθημα έγινε στο βράθρο της Συκιάς στη Βούλα. Σκοινί στον καταβατήρα και τα 20 μέτρα δεν μας ταιριάζουν σχεδόν καθόλου (άντε ..να μην λέω και ψέματα ... εγώ τα είχα παίξει στο ανέβασμα...). Βέβαια παίζει και σπουδαίο ρόλο η σωματική πλάση του καθενός και η φυσική μας κατάσταση. Με την πάροδο των πρακτικών μαθημάτων, η ανάβαση και κατάβαση είχε γίνει σε όλους μια ρουτίνα και γινόταν χωρίς προβλήματα. Το μόνο που μας απασχολούσε ήταν πώς θα περάσουμε καλά μέσα στο σπήλαιο.

Εδώ θέλω να σταθώ στα άτομα που συμμετείχαν στα σεμινάρια. Ποτέ δεν περίμενα πως θα δεθώ τόσο πολύ με ανθρώπους που μόλις είχα γνωρίσει. Ποτέ μα ποτέ δεν δημιουργήθηκε πρόβλημα μεταξύ μας αλλά αντιθέτως όλοι μας κοιτάγαμε πώς θα βοηθήσουμε τον άλλον. Αυτή η βοήθεια μερικές φορές ήταν σε φυσική μορφή και άλλες φορές σε ψυχολογική μορφή. Εμένα προσωπικά με βοήθησαν όλοι, ψυχολογικά και αυτό ήταν το

πιο σημαντικό για τον εαυτό μου. Η συμπαράσταση και ενθάρρυνση των σπηλαιοσυντρόφων μου κατάφερε να πολεμήσει και να υπερνικήσει την φοβία των στενωμάτων που είχα. Ο πόλεμος αυτός ξεκίνησε σε βράθρο στο Πολυδένδρι και το "εχθρικό κάστρο" τελικά κατέρρευσε στη Τρύπα του Βοριά στη Μάνη όπου κατάφερα και πέρασα την είσοδο, που οι διαστάσεις της δεν ξεπερνούν τα 35x40 εκατοστά. Απίστευτο..... κάτι που δεν θα τολμούσα να κάνω πριν από δύο μήνες, ένα γκρουπ ανθρώπων που τελικά έμαθα να εμπιστεύομαι και να εκτιμώ, με βοήθησε τόσο πολύ στο να καταφέρω αυτόν τον προσωπικό άθλο.

Τί αναμνήσεις έχω από τα σεμινάρια; Τις καλύτερες.

Πώς ήταν το κλίμα; Αυστηρά παρείστικο.

Τι μάθαμε; Πολλά Πολλά Πολλά .

Εδώ κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω πολύ τον Αθανάσιο Ξανθόπουλο ο οποίος με εισήγαγε στην σπηλαιολογία, τον Δημήτρη Καραγιάννη και την Κατερίνα Μαλαμά που μας δίδαξαν τόσα πολλά και ασχολήθηκαν μαζί μας εντατικά και υπομονετικά και τέλος όλα τα παιδιά του ΦΟΣ (μαθητές και "παλιούς") που συντέλεσαν στην καταπληκτική ατμόσφαιρα που δημιουργούταν σε κάθε σεμινάριο.

Και οι δικές μου ερμηνείες αυτών των δύο λέξεων....

Σπηλαιολογία..... Ίσως η πιο συναρπαστική ενασχόληση που υπάρχει.

Βράθρο.... Χάσμα το οποίο κρύβει απίστευτες ομορφιές και καλεί τον καθένα από μας να το επισκεφτεί και με σεβασμό να το θαυμάσει.

Νικόλας Βολάκος (TANGO)

Για τρίτη συνεχή χρονιά ο ΦΟΣ οργάνωσε σεμινάρια σπηλαιολογίας. Α' επιπέδου.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε για ακόμη μία φορά στα πρακτικά, ενώ είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε πως έχουμε ΠΟΛΥ δρόμο να διανύσουμε για την επίτευξη ενός ικανοποιητικού επιπέδου στα θεωρητικά. Τα

σεμινάρια ξεκίνησαν με εννέα συμμετοχές, ενώ τις πρακτικές δοκιμασίες πέρασαν έξι. Μένουν οι γραπτές εξετάσεις και μετά θα δώσουμε και τα πτυχία. Μέχρι τώρα πάντως κανένας δεν κόπηκε στα θεωρητικά, οπότε μάλλον μπορούμε να τους θεωρούμε "επιτυχόντες" και ελπιδοφόρους νεόφυτους σπηλαιολόγους. Στα πλαίσια λοιπόν των σεμιναρίων ξεκινήσαμε με τον τεχνητό πύργο στην Άνω Γλυφάδα, το οριζόντιο του Λόρδου Βύρωνα στην Κερατέα, τη Συκιά, το Αντόνωφ, το Βάραθρο της Κορυφογραμμής, το "Μονής Αστερίου" (σε κοινή δράση με την ΕΣΕ), το βάραθρο στο Πολυδένδρι με αποκορύφωμα την Χελιδορέα. Άσκηση χαρτογράφησης κάναμε στο σπήλαιο του Κυνηγού.

Τι αποκομίσαμε; νέους φίλους για μας και νέο αίμα για το σύλλογο. Τι διαπιστώσαμε; τα τεράστια περιθώρια βελτίωσης που υπάρχουν. Τι υποσχόμαστε; πως την επόμενη φορά θα είμαστε καλύτεροι. Ποιούς πρέπει να ευχαριστήσουμε; όλα τα μέλη και μη μέλη του ΦΟΣ που μας βοήθησαν... Και του χρόνου καλύτεροι!!!

Δημήτρης Καραγιάννης

Άσκηση
ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ
στην Κρήτη 10-
11/12/2005

του Δημήτρη Καραγιάννη και
του Γιώργου Κατσιαβού

Άσκηση σπηλαιοδιάσωσης στη Κρήτη
Για ακόμη μια φορά είχαμε τη χαρά να κατεβούμε Κρήτη στα πλαίσια των προγραμματισμένων δράσεων της Σπηλαιοδιάσωσης. Δυστυχώς όμως αυτή τη φορά από την Αθήνα κατεβήκαμε μόνο τρία μέλη της. Και συγκεκριμένα οι Στέφανος Νικολαΐδης, Γιώργος Κατσιαβός και Δημήτρης

Καραγιάννης.

Καταρχάς θα ευχαριστήσουμε ολόκληρο το ΣΠΟΚ για το ΠΟΛΥ όμορφο και δημιουργικό σαββατοκύριακο την φιλοξενία και την παρέα, τις εμπειρίες στο πεδίο και τις γνώμες που ανταλλάξαμε... Πραγματικά χαιρόμαστε να δουλεύουμε και να κάνουμε παρέα με τα παιδιά του ΣΠΟΚ... Αφήστε που τις πιο σημαντικές αποφάσεις, ακόμη και σημαντικών αποστολών τις παίρνουν γύρω από μπουκάλια με γλυκόπιτο κρητικό κρασί... Οπότε ανεβαίνουν ακόμη περισσότερο στην εκτίμηση μας...

Επί του κυρίως θέματος τώρα αποφασίσαμε να μην γίνει το μάθημα σε σπήλαιο αλλά σε δολίνη, για να γνωριστούμε καλύτερα και για να βλέπουν όλοι τα διάφορα σημεία της άσκησης, πράγμα το οποίο για καθαρά πρακτικούς λόγους είναι πολύ δύσκολο έως αδύνατο να συμβεί σε ένα σπήλαιο.. Την πρώτη μέρα επικεντρωθήκαμε σε τεχνικές μεταφοράς με αντίβαρα και πολύσπαστα και την επομένη σε διασταυρούμενες τραβέρρες. Όλοι συμμετείχαν ενεργά σε διάφορες θέσεις αφού επανελήφθηκαν οι τεχνικές δύο και τρεις φορές και όλοι δούλεψαν σε περισσότερα από ένα πόστα.

Οι συμμετέχοντες στην άσκηση ήταν οι:

1. ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΥΡΛΑΤΖΗΣ (ο πρόεδρος, μας φιλοξένησε στο «σπηλαιολογικό του σπίτι», ήταν ομαδάρχης αλλά έκανε και το θύμα)
2. ΝΙΚΟΣ ΓΙΓΟΥΡΤΣΗΣ (παλαιόφαστα του ΣΠΟΚ αλλά και ομορφόπαιδο)
3. ΧΡΥΣΑ ΜΑΥΡΟΚΩΣΤΑ (ο **Θρύλος!** «Χρύσα μην ζορίζεσαι είσαι έγκυος» της λέγαμε. Πού αυτή! Ωχ! το μαρτύρησα, θα στεναχωρηθούν ίσως οι θαυμαστές της)

4. ΕΥΑ ΚΑΜΗΛΑΚΗ (σταθερά ανδρώνεται», τρέμετε άνδρες)
5. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (ο μετανάστης του ΣΕΛΑΣ, ο αζύριστος της παρέας, αν πέσεις στα χέρια του «χάθηκες»)
6. ΧΑΡΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΑΚΗΣ (είχαμε συναντηθεί και στην άσκηση της Χελιδορέας Κορίνθου, νέος με μέλλον)
7. ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΑΚΗΣ (εκτός του ότι μπήκε και θύμα, μαζί με τον αδελφό του είναι οι "νταμαρτζήδες" της παρέας, με εμπειρία στις ανατινάξεις... να μας κάνετε μια επίδειξη παιδιά ...σε ανοιχτό χώρο πρώτα)
8. ΒΑΒΥΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (όχι ο γνωστός τρομοκράτης, είναι και σπηλαιολόγος)
9. ΜΙΛΤΟΣ ΜΠΕΛΙΔΗΣ (22 χρόνων Απριλίου '83 - η μεγάλη έκπληξη του ΣΠΟΚ)
10. ΣΟΦΙΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ (το κορίτσι μυστήριο, θέλουμε περισσότερα data)
11. ΓΙΟΥΛΗ ΚΑΤΡΙΑΔΑΚΗ (νέο μέλος με όρεξη, μπήκε και θύμα)

Και οι έντεκα ήταν υπέροχοι!

Δούλεψαν με πολύ όρεξη και μεθοδικότητα και είναι όλοι άξιοι για να ονομάζονται μέλη της ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ.

Συμπέρασμα: να συναντιόμαστε συχνότερα!

εκθετών μεγάλη.

Ικανοποίησαν τη γεύση μας τα καρυδάκια της Άννας Καρακάση και τα μελομακάρονα της Γιαννούλας Κριτσιμά, εντυπωσίασαν τα κηροπήγια του Γιάννη Κασιμάτη, τα χειροποίητα κοσμήματα της Άρτεμις Χαβιάρα.

Ανάρπαστο έγινε το καπνιστό χοιρινό από την Σπάρτη και οι ελιές.

Τα χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά έδωσαν γιορτινή ατμόσφαιρα.

Οι νυχτερίδες της Αμίκας Λυκιαρδοπούλου ήταν η έκπληξη του παζαριού.

Ιδιαίτερα ευχάριστα εξέπληξε η προσφορά του κυρίου Γιάννη Νικολαΐδη, πατέρα του Στέφανου. Εντυπωσιακά παιχνίδια που έγιναν ανάρπαστα διάνθισαν την έκθεσή μας.

Ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν στο στήσιμο του παζαριού, τους εκθέτες και τους επισκέπτες.

Ευχόμαστε το καθιερωμένο πλέον παζάρι του ΣΠΕΛΕΟ να έχει πάντα επιτυχία.

Χριστουγεννιάτικο Bazaar ΣΠΕΛΕΟ

της Γεωργίας Τάρταρη

Έγινε και φέτος το Χριστουγεννιάτικο παζάρι του ΣΠΕΛΕΟ.

Στις 14 Δεκεμβρίου ημέρα Τετάρτη, ημέρα απεργιών και κατακλυσμών, που δεν εμπόδισαν τους φίλους μας να είναι παρόντες.

Συνεχίσαμε την εκδήλωσή μας αυτή και τη Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου.

Χαρήκαμε με την παρουσία και την υποστήριξη μελών του ΦΟΣ, του ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ, των φίλων Δάσος Συγγρού και πολλών άλλων φίλων.

Η ατμόσφαιρα ήταν γιορτινή, η συμμετοχή των

Φαράγγι Φόνισσας

του Νίκου Χαρίτου

Το φαράγγι της Φόνισσας βρίσκεται στα βόρεια παράλια της Πελοποννήσου δίπλα στο χωριό Κάτω Λουτρό λίγο μετά το Ξυλόκαστρο.

Η πρώτη κατάβαση έγινε από τους Σπύρο Αποστολόπουλο και Άρη Θεοδωρόπουλο το 1984.

Αποτελείται από δύο τμήματα, αλλά μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το κάτω τμήμα, το

οποίο θα περιγράψουμε.

Πρόκειται για αρκετά όμορφο και επιβλητικό φαράγγι.

Αρχίζει κάτω από το χωριό Κορφιώτισσα. Το ποτάμι που διασχίζει το φαράγγι έχει στην περιοχή αυτή πολύ πλατιά κοίτη που διακόπτεται ξαφνικά από ένα τείχος βράχων. Εδώ είναι η πολύ στενή είσοδος του φαραγγιού.

Για να φτάσουμε εδώ, ο απλούστερος τρόπος είναι να ξεκινήσουμε από το χωριό Κάτω Λουτρό και να ανεβούμε το δρόμο προς Κορφιώτισσα.

Λίγο πριν το χωριό συναντάμε αριστερά κατηφορικό χωματόδρομο που κατευθύνεται ανατολικά προς χαρακτηριστικό κοντινό λόφο με δέντρα.

Φτάνουμε μέχρι το λόφο, τον προσπερνάμε και προχωράμε τον χωματόδρομο προς τα κάτω για περίπου 6 χιλιόμετρα. Σε κάποιες διασταυρώσεις παίρνουμε κατεύθυνση προς τη βάση του βουνού με τα ραντάρ που είναι στα βόρεια. Καταλήγουμε στην κοίτη του ποταμού ακριβώς μπροστά από την είσοδο του φαραγγιού.

Η διαδρομή από το Κάτω Λουτρό είναι 45' και γίνεται προσεκτικά και με ΙΧ.

Μπαίνοντας στο φαράγγι ξεκινάμε σχεδόν αμέσως με ένα μικρό ραπέλ (προσοχή στις τριβές) και μετά επί μία ώρα διασχίζουμε το

πρώτο σκοτεινό και εντυπωσιακά στενό τμήμα που σε μερικά σημεία έχει πλάτος έως και 40 εκ. με πολλές δεκάδες μέτρα ύψος από πάνω μας.

Η κίνηση σ' αυτό το τμήμα γίνεται κυρίως με περπάτημα μέσα στο νερό και μικρές καταρριχήσεις, αλλά αν κάποιος το δει σαν ένα ενδιαφέρον παιχνίδι μπορεί να το διασχίσει σχεδόν όλο με αντιστηρίξεις.

Στη συνέχεια γίνεται αρκετά πλατύ και βλέπουμε πάλι τον ήλιο από πάνω μας.

Συναντάμε και πάλι μικρές καταρριχήσεις και μια τρίμετρη τσουλήθρα.

Προς το τέλος το φαράγγι θα ξανακλείσει και θα μας φέρει σε τέσσερις καταρράκτες από 6 έως 18 μέτρα ύψος.

Όταν κατεβούμε και τον τελευταίο καταρράκτη, το φαράγγι κλείνει τελείως από πάνω μας και για 100 μέτρα γίνεται σπηλιά.

Όταν φανεί και πάλι το φως από πάνω μας, έχουμε φτάσει στην έξοδο.

Βγαίνοντας από το φαράγγι, μετά από δέκα λεπτά συναντάμε μικρό φράγμα και αμέσως μετά πάνω αριστερά χωματόδρομο που μας οδηγεί με μισή ώρα πορεία στο Κ. Λουτρό.

Το 2003 ασφαλίστηκαν από τον ΠΟΑ όλα τα ραπέλ με διπλές ανοξείδωτες πλακέτες με αλυσίδα. Αργότερα έγιναν κάποιες συμπληρώσεις και από τον ΦΟΣ.

Το Φαράγγι της Φόνισσας είναι πολύ δημοφιλές στην Ορειβατική αλλά και τη Σπηλαιολογική κοινότητα και δέχεται συχνά επισκέψεις από συλλόγους ή μεμονωμένες ομάδες.

Η διάσχιση του φαραγγιού θέλει προσοχή σε περιόδους με πολλά νερά.

Σ' αυτή την περίπτωση είναι απαραίτητη η καλή γνώση και χρήση των τεχνικών του canyoning με μονό σχοινί.

Επίσης, καλύτερα να αποφεύγεται μετά από έντονη βροχόπτωση.

Χωρίς τρεχούμενο νερό πάντως δεν το συνιστούμε καθόλου γιατί το αναγκαστικό

κολύμπι μέσα στα στάσιμα νερά είναι πολύ δυσάρεστη εμπειρία.

Τέλος, μην ξεχνάμε τον απαραίτητο σεβασμό προς την πανίδα της περιοχής. Το φαράγγι είναι βιότοπος αγριοπερίστερων που γεννούν τα αυγά τους εκεί.

Για προηγούμενη αρθρογραφία σχετικά με το Φαράγγι της Φόνισσας μπορεί κανείς να ανατρέξει στις εξής πηγές :

Περιοδικό 'Κορφές' τεύχος 88/1991

Περιοδικό 'Κορφές' τεύχος 124/1997

Περιοδικό 'No Limits' τεύχος 9/1998

Περιοδικό 'Φυσιολατρικοί Ορίζοντες' τεύχος 240/2004

Περιοδικό 'Φυσιολατρικοί Ορίζοντες' τεύχος 242/2005

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΦΑΡΑΓΓΙΟΥ

Δυσκολία	ΔΔ
Immersion	ΔΔ
Καθετότητα	ΔΔ
Διαφυγή	ΔΔΔΔ

D = 300m

A = 50m

D = 250m

L = 2,5 km

Cmax = 18m

G = ασβεστολιθικό και κροκαλοπαγές πέτρωμα

Προσβάσιμη περίοδος Φεβρουάριος,

Μάρτιος, Απρίλιος, Μάιος

Σχοινιά 1x50, 1x35

Εξοπλισμός XX

----> 0,0 h

Χρόνος κατάβασης 3 h 30 min

← 30 min

Τα μέλη μας
θυμούνται...
της Ελενας Λάλου

Σε αυτό και στο επόμενο τεύχος θα φιλοξενήσουμε στη στήλη μας τον κύριο Κώστα Μερδενισιάνο. Έναν σπηλαιολόγο που έχει το

«προνόμιο» να είναι ο γηραιότερος εν ζωή σπηλαιολόγος. Στα 43 χρόνια που ασχολείται με την σπηλαιολογία, έχει πολλά να μας διηγηθεί για την πορεία του στον χώρο της σπηλαιολογίας κι εμείς έχουμε πολλά να μάθουμε μέσα από τις εμπειρίες του.

Όνομα και Επίθετο

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΡΔΕΝΙΣΙΑΝΟΣ (ΜΕΡΣΑΝΟΣ)

Ηλικία

60 ετών.

Επάγγελμα

Γιατρός, Καρδιολόγος και Γενικής Οικογενειακής Ιατρικής.

Διδάκτωρ Παλαιοανθρωπολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών. Μέλος Δ.Ε.Π. (Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού)

και Επιστημονικός Συνεργάτης Ανθρωπολογικού Μουσείου Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών.

Άλλες ασχολίες-ενδιαφέροντα εκτός από την σπηλαιολογία:

Φωτογραφία, Κινηματογράφος και Ζωγραφική.

Ασχολήθηκα με τη φωτογραφία από μαθητής γυμνασίου ακολουθώντας όλα τα επίπεδα και τις τεχνικές λήψης, εμφάνισης και εκτύπωσης της έγχρωμης και ασπρόμαυρης φωτογραφίας.

Με την κινηματογραφία, και ειδικότερα με το ντοκιμαντέρ, παρ' όλο που το ενδιαφέρον μου εκδηλώθηκε επίσης πολύ νωρίς, άρχισα να ασχολούμαι αργότερα, ως φοιτητής, επειδή το κόστος για την απόκτηση των μηχανημάτων και γενικότερα της παραγωγής των ταινιών ήταν αρκετά μεγαλύτερο. Όπως ήταν επόμενο, οι περισσότερες κινηματογραφικές ταινίες μου επικεντρώθηκαν στο μεγάλο μου ενδιαφέρον, τη σπηλαιολογία.

Θα πρέπει να επισημάνω πως εκείνη την εποχή δεν μπορούσα να φανταστώ ότι οι ταινίες που

γύριζα με θέμα τις εξερευνήσεις μου στα σπήλαια, θα αποτελούσαν σήμερα, το μοναδικό σχεδόν αρχειακό υλικό κινούμενης εικόνας που έχει διασωθεί. Μέχρι σήμερα έχω γυρίσει 14 σπηλαιολογικά ντοκιμαντέρ και 7 γενικού επιμορφωτικού χαρακτήρα καθώς και 3 με τη συνεργασία γνωστών σκηνοθετών - κινηματογραφιστών, όπως του Τάκη Βενετσανάκου και Γιώργου Μπελεσιώτη (σε φιλμ 16 mm και ένα 35mm). Πολλά από αυτά διακρίθηκαν με κρατικά βραβεία, επαίνους και οικονομικές ενισχύσεις και προβλήθηκαν από την ελληνική τηλεόραση. (όπως, Σπήλαια- Ένας άγνωστος κόσμος, Ταξίδι στο άντρο του Δράκου, Αναβρυτή-Σπήλαια και παράδοση στον Ταΰγετο, Πάσχα στα Ιεροσόλυμα, Κέρκυρα, το νησί των Φαίδιακων κ.α.).

Με τη ζωγραφική ασχολήθηκα κυρίως κατά τη διάρκεια των φοιτητικών μου χρόνων, ζωγραφίζοντας πάνω σε μουσαμά με λάδι ή σε βιτρώ, πιο πολύ παραστάσεις απεικονιστικού και αλληγορικού χαρακτήρα. Για το σκοπό αυτό, το 1966 γράφτηκα στην Ακαδημία Καλών Τεχνών Pietro Vanucci της Perugia στην Ιταλία, παρακολουθώντας μαθήματα ζωγραφικής για δύο χρόνια.

Από πού μάθατε για τη σπηλαιολογία;

Είναι αλήθεια ότι με τη σπηλαιολογία ξεκίνησα αρχικά μόνος μου. Δηλαδή δεν υπήρξε κάποιος άλλος πρόσωπο που να με επηρέασε προς αυτή την κατεύθυνση. Εξ' άλλου εκείνη την εποχή (στην αρχή της δεκαετίας του '60) ακόμα και η λέξη σπηλαιολογία ήταν δυσνόητη για το ευρύ κοινό της Ελλάδας. Έτσι, φαίνεται πως επέδρασαν άλλοι παράγοντες και κυρίως το έμφυτο ενδιαφέρον μου για την έρευνα που σε συνδυασμό με την ανάγνωση μυθιστορημάτων επιστημονικής φαντασίας κατά τα πρώτα μου εφηβικά χρόνια, (ιδίως του Ιουλίου Βέρν και πιο πολύ το γνωστό μυθιστόρημά του "Ταξίδι στο κέντρο της γης"), ίσως ενήργησαν καταλυτικά στην ψυχροσύνησέ μου και με έστρεψαν στην εξερεύνηση του μυστηριακού κόσμου των σπηλαίων. Ξεκίνησα, λοιπόν, τη σπηλαιολογία, αρχικά μόνος, τελείως εμπειρικά και στη συνέχεια με τη βοήθεια κάποιων σπηλαιολογικών εγχειριδίων που ζήτησα και μου στείλανε από τη Γαλλία και Ιταλία. Τότε ήτανε που ίδρυσα την Ε.Π.Ε.ΑΝ. με σκοπό να πετύχω μια περισσότερο συστηματική εξερεύνηση των σπηλαίων.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι μέχρι εκείνη την

εποχή, δεν γνώριζα την ύπαρξη της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας και φυσικά το ζεύγος Πετροχείλου. Σε αυτό συντέινε η ελλιπής πληροφόρηση που υπήρχε τότε, λόγω των περιορισμένων μέσων μαζικής ενημέρωσης. (Στο τέλος της δεκαετίας του 50 και στις αρχές του 60 η ενημέρωση γινόταν μόνο από τις εφημερίδες και την κρατική ραδιοφωνία).

Από ποιους εκπαιδευτήκατε στη σπηλαιολογία;

Όπως προανέφερα, ξεκίνησα αυτοδίδακτος, αλλά στη συνέχεια, μετά την επαφή που είχα με την Ε.Σ.Ε., απέκτησα ειδικές γνώσεις κοντά στην αείμνηστη Άννα Πετροχείλου κατά τη διάρκεια των σπηλαιολογικών ερευνών που κάναμε εκείνη την εποχή. (Τότε δεν λειτουργούσε ακόμα ο θεσμός των τακτικών σεμιναρίων από την Ε.Σ.Ε. αφού οι ενεργοί σπηλαιολόγοι μετρούμαστε με τα δάχτυλα του ενός χεριού). Όμως, συστηματική εκπαίδευση απέκτησα αργότερα, στην Ιταλία, το 1967, μετά από παρακολούθηση μαθημάτων επιστημονικής σπηλαιολογίας και τεχνικών σπηλαιοεξερεύνησης, στην ειδική Σπηλαιολογική Σχολή που συγκροτήθηκε από το τμήμα Γεωλογίας και Ορυκτολογίας του Πανεπιστημίου της Perugia, (Universita degli Studi di Perugia - Scuola di Speleologia della Facolta di Geologia e Mineralogia), σε συνεργασία με το Σπηλαιολογικό Τμήμα του Ιταλικού Ορειβατικού Συλλόγου C.A.I., που τουλάχιστον τότε εθεωρείτο ως ο κυριότερος σπηλαιολογικός φορέας της Ιταλίας. Την ίδια εποχή, (1967-68), ύστερα από παρέμβαση της Άννας Πετροχείλου, πήγα στην πόλη Postojna της πρώην Γιουγκοσλαβίας όπου μετεκπαιδεύτηκα σε τομείς της επιστημονικής σπηλαιολογίας κοντά στους διάσημους πρωτοπόρους καθηγητές France Habe και Egon Pretner, στο Ινστιτούτο Καρστικών Ερευνών της Σλαβικής Ακαδημίας της Postojna. (Institute des Recherches Karstiques de l' Academie Slovene des Sciences et des Arts, Postojna).

Θα πρέπει να τονίσω ότι η εκπαίδευση που έλαβα την εποχή εκείνη από πλευράς τεχνικών σπηλαιοεξερεύνησης (αθλητικής σπηλαιολογίας) ήταν αρκετά διαφορετική από τη σημερινή, αφού τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιούσαμε τότε ήταν πρωτόγονα (όπως σχοινόσκαλες και χωρίς ειδικές ασφάλειες εξαρτήσεις). Γι' αυτό το σκοπό χρειάστηκε να εκπαιδευτώ και πάλι στις νέες τεχνικές καταβάσεως το 1978 και στη

συνέχεια το 1989, αυτή τη φορά από την Ε.Σ.Ε. Τέλος, το 1988 παρακολούθησα, ως γιατρός και σπηλαιολόγος θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα Σπηλαιοδιάσωσης που διοργανώθηκαν για πρώτη φορά από την Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας του Υπουργείου Πολιτισμού με τη συνδρομή ειδικών Ιταλών εκπαιδευτών στα γραφεία της Ε.Σ.Ε. .

Πόσα χρόνια ασχολείστε με τη σπηλαιολογία;

Με τη σπηλαιολογία ασχολούμαι συστηματικά 43 χρόνια και συγκεκριμένα από το 1963, από την εποχή δηλαδή που ίδρυσα το Κέντρο Σπηλαιολογικών Ερευνών της Ε.Π.Ε.ΑΝ. Όμως, σε άτυπο επίπεδο και με πρωτόλεια μέσα, όπως ανέφερα και πιο πάνω, ασχολούμαι από το 1960.

Πότε και για ποιους λόγους ιδρύθηκε η ΕΠΕΑΝ;

Η Ε.Π.Ε.ΑΝ. (Εταιρεία Πνευματικής και Επιστημονικής Αναπτύξεως) ιδρύθηκε το 1963 με σκοπό την έρευνα, την επιστήμη και την τέχνη σαν μια προσπάθεια ανάπτυξης του εσωτερικού ανθρώπου και του κοινωνικού συνόλου, με γνώμονα την αναζήτηση και τη σφαιρική γνώση. Βάσει του καταστατικού, ευρύτερος στόχος της είναι η ανάπτυξη ειδικών μορφωτικών κλάδων, πάνω σε γνωστικά αντικείμενα λιγότερο διαδεδομένα στο ευρύ κοινό, μέσω της λειτουργίας εξειδικευμένων αυτόνομων τμημάτων. Έτσι, το πρώτο τμήμα που λειτούργησε ήταν αυτό της σπηλαιολογίας, Κέντρο Σπηλαιολογικών Ερευνών), ενώ ακολούθησαν το Φωτοκινηματογραφικό Τμήμα, το Τμήμα Λαογραφικών Ερευνών, το Τμήμα Εξωγήινων Μελετών (ο πρώτος φορέας στην Ελλάδα που ασχολήθηκε συστηματικά με το πρόβλημα της νοήμονος ζωής στο σύμπαν) , το Λογοτεχνικό Τμήμα και το Μουσικό Τμήμα. Ειδικά, μέσω του τελευταίου τμήματος λειτούργησε για τρία χρόνια (1989-91), επίσημος (με άδεια) ραδιοφωνικός σταθμός μεγάλης ισχύος, με την ονομασία Club FM. Ορισμένα από αυτά τα τμήματα, όπως το Κέντρο Σπηλαιολογικών Ερευνών, το Τμήμα Λαογραφικών Ερευνών και το Λογοτεχνικό τμήμα, εργάστηκαν με θαυμαστή μεθοδικότητα εν ήδη Ινστιτούτων θα λέγαμε, αφήνοντας βαθιά ίχνη του έργου τους για εκείνη την εποχή. Σήμερα, δυστυχώς, λόγω οικονομικών προβλημάτων, αλλά και της αλλαγής του τρόπου ζωής και των ενδιαφερόντων των νέων ανθρώπων, λειτουργούν μόνο δύο τμήματα: το

Κέντρο Σπηλαιολογικών Ερευνών και το Φωτοκινηματογραφικό Τμήμα το οποίο μάλιστα σύντομα θα ιδρύσει "Μουσείο Κινηματογράφου" στο Δήμο Βύρωνα.

Ποια είναι η διοικητική σας θέση μέσα στην ΕΠΕΑΝ;

Είμαι Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθυντής του Κέντρου Σπηλαιολογικών Ερευνών.

Συνοπτική δράση του Κέντρου Σπηλαιολογικών Ερευνών της ΕΠΕΑΝ

Ιδρύθηκε το 1963, ως δεύτερος σπηλαιολογικός φορέας στην Ελλάδα, μετά την Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία, με την οποία σημειωτέον υπήρχε πάντα αγαστή συνεργασία. (Την εποχή εκείνη δεν είχε ακόμα ιδρυθεί η Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας του ΥΠ.ΠΟ.). Το Κέντρο Σπηλαιολογικών Ερευνών μέχρι σήμερα έχει εξερευνήσει, μελετήσει και χαρτογραφήσει εκατοντάδες σπήλαια τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό (ειδικά στην Ιταλία, την πρώην Γιουγκοσλαβία, το Ισραήλ και την Αμερική). Συγκεκριμένα, στην Ιταλία, την εποχή που φοιτούσα στην Ιατρική Σχολή της Perugia (στα μέσα της δεκαετίας του '60), ίδρυσα δύο ακόμα παραρτήματα του Τμήματος Σπηλαιολογικών Ερευνών, ένα στην Perugia και άλλο ένα στη Modena. Τα παραρτήματα αυτά, λειτούργησαν με πρωτοφανή για την εποχή εκείνη δραστηριότητα για περίπου πέντε χρόνια (1966-71) και στη συνέχεια διαλύθηκαν λόγω ελλιπούς στελέχωσης από Έλληνες. Ένα άλλο παράρτημα που λειτούργησε με μεγάλη δραστηριότητα και για περισσότερα χρόνια, (από το 1963 μέχρι περίπου το 1975), ήταν αυτό της Κέρκυρας με τη βοήθεια του οποίου καταγράψαμε και ερευνήσαμε σχεδόν όλες τις καρστικές μορφές του νησιού, μερικές από τις οποίες παρουσίαζαν εκτός των άλλων και μεγάλο προϊστορικό και παλαιοντολογικό ενδιαφέρον.

Πότε μάθατε για πρώτη φορά για την ΕΣΕ και την Άννα Πετροχείλου;

Ένα χρόνο περίπου μετά την ίδρυση του Κέντρου Σπηλαιολογικών Ερευνών της Ε.Π.Ε.ΑΝ., (1964) και μέσα στα πλαίσια της αναζήτησης ανθρώπων ικανών να ασχοληθούν με τη σπηλαιολογία, με πληροφόρησαν για την ύπαρξη της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας και την Πρόεδρό της, Άννα Πετροχείλου. Θα πρέπει να τονίσω, πως εκείνη

την εποχή η Ε.Σ.Ε., είχε ήδη σημειώσει σημαντική πρόοδο στις σπηλαιολογικές ανακαλύψεις, κυρίως λόγω των μεγάλης επιστημονικής σημασίας για την Ελλάδα, ερευνών του αείμνηστου Γιάννη Πετρόχειλου, όπως ήταν η επίλυση του αινίγματος των καταβοθρών του Αργοστολίου, οι παλαιοντολογικές μελέτες και η αξιοποίηση του σπηλαίου Περάματος Ιωαννίνων, η εξερεύνηση και ανακάλυψη 34 ειδών παλαιοπανίδας στο σπήλαιο Πετραλώνων Χαλκιδικής, η εξερεύνηση μεγάλου τμήματος του σπηλαίου Γλυφάδα Δυρού και οι παλαιοανθρωπολογικές ανακαλύψεις στο σπήλαιο Αλεπότρυπα, επίσης του Δυρού. (Ο Γιάννης Πετρόχειλος, κύριος ιδρυτής της Ε.Σ.Ε., εκείνη την περίοδο ήταν Γεωλόγος στο Ινστιτούτο Γεωλογικών Ερευνών Υπεδάφους, - σημερινό Ι.Γ.Μ.Ε. - με ειδικότητα στην Υδρογεωλογία και σπουδές στη Σπηλαιολογία και συνεργαζόταν στενά με την επίσης σπηλαιολόγο σύζυγό του Άννα, ειδικά στους τομείς της σπηλαιοεξερεύνησης και χαρτογράφησης). Έτσι, λοιπόν, προσπάθησα να έρθω σε επαφή το συντομότερο δυνατόν με την Ε.Σ.Ε. και την τότε Πρόεδρό της Άννα Πετροχείλου (ο ζύζυγός της είχε στο μεταξύ πεθάνει), πράγμα, που μετά από κάποιες τηλεφωνικές προσπάθειες το κατόρθωσα. Η συνάντησή μας έγινε στην τότε μεγάλη μονοκατοικία που διατηρούσε στη Νέα Σμύρνη που χρησιμοποιείτο εκείνη την εποχή και για γραφεία της Ε.Σ.Ε. Η συζήτηση που είχαμε, τις συλλογές απ' όλο τον κόσμο και τις φωτογραφίες που μου έδειξε καθώς και η θέρμη με την οποία περιέβαλλε εμένα και την Ε.Π.Ε.ΑΝ. επέδρασαν στην ψυχή μου καταλυτικά. Λίγες μέρες μετά, υπέβαλα αίτηση και έγινα τακτικό μέλος της Ε.Σ.Ε., ενώ ένα χρόνο αργότερα εκλέχτηκα και μέλος του Δ. Σ. Έκτοτε, και μέχρι το θάνατό της υπήρξα όχι μόνο στενός συνεργάτης της αλλά και πνευματικό της παιδί, αφού πέρα από τις σπηλαιολογικές συγκινήσεις, μας συνέδεε και μια βαθιά ανιδιοτελής αγάπη που σφυρηλατήθηκε στο πέρασμα των 38 χρόνων που είμαστε μαζί.

Η Ε.Π.Ε.ΑΝ., σαν αναγνώριση για τη βοήθεια που μας πρόσφερε, ειδικά τα πρώτα δύσκολα χρόνια της συγκρότησης του Κέντρου Σπηλαιολογικών Ερευνών, σε πανηγυρική της συνεδρία την 16/5/1969, την τίμησε με τον τίτλο του επίτιμου μέλους της.

Άννα Πετροχείλου. Λίγα λόγια για αυτήν έτσι

όπως την γνωρίσατε:

Πρόκειται για τη σημαντικότερη μορφή, στο χώρο της σπηλαιολογίας στην Ελλάδα και από τις πιο γνωστές σπηλαιολόγους της Ευρώπης. Στην έρευνα των σπηλαίων πέρασε μέσω της ορειβάσις, ενώ συστηματικές γνώσεις απέκτησε αρχικά από τον άνδρα της, επίσης γνωστό σπηλαιολόγο και γεωλόγο. Αργότερα, απ' ότι γνωρίζω, πήγε μαζί μ' αυτόν στη Σορβόνη, στο Παρίσι, όπου παρακολούθησαν για τρία χρόνια μαθήματα σπηλαιολογίας. Υπήρξε, το δεύτερο, μετά το σύζυγό της, ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας και επί 18 χρόνια Πρόεδρός της. Εξερεύνησε πάνω από 1000 καρστικές μορφές στην Ελλάδα, μεταξύ των οποίων τα περίφημα σπήλαια "Γλυφάδα" και "Αλεπότρυπα" Δυρού, Περάματος Ιωαννίνων, "Λιμνών" Καστριών Καλαβρύτων, "Δρογγοράτη" και "Μελισσάνη" Κεφαλονιάς, "Κόκκινων Πετρών" Πετραλώνων Χαλκιδικής. Επίσης, είχε λάβει μέρος σε μεγάλες σπηλαιολογικές έρευνες του εξωτερικού, κυρίως σε χώρες της Ευρώπης και Αμερικής. Υπήρξε η πρώτη Ελληνίδα που ανέβηκε στις ψηλότερες κορυφές του Ολύμπου και των Άλπεων και η πρώτη που κατάφερε να φθάσει μέχρι την 81^η μοίρα στο Βόρειο Πόλο. Τα ταξίδια της αυτά και τις εξερευνητικές της περιπέτειες, μας τα εξιστορούσε στις ώρες χαλάρωσης μετά την έρευνα κατά τη διάρκεια των σπηλαιολογικών αποστολών της Ε.Σ.Ε..

Αλλά αυτό που κυρίως μου έκανε εντύπωση σ' αυτήν, ήταν ο ψυχικός της κόσμος. Ένας κόσμος δομημένος πάνω σε ιδανικά και αναλλοίωτες ηθικές αξίες για τη ζωή και τη φύση. Ήταν σε όλους μας γνωστό το μέγεθος της οικολογικής της συνείδησης, ο ενθουσιώδης χαρακτήρας της και το ακάματο ενδιαφέρον της για την εξερεύνηση σπηλαίων έστω και στις πιο απόκρημνες και απρόσιτες περιοχές. Και όλ' αυτά κάτω από τα πρωτόγονα τεχνικά μέσα κατάβασης εκείνης της εποχής και τα λιγοστά μεταφορικά μέσα που διαθέταμε τότε, αφού σημειωτέον ταξιδεύαμε χωρίς ιδιωτικό αυτοκίνητο, χρησιμοποιώντας μόνο λεωφορεία της γραμμής και μουλάρια. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να τονιστεί ότι, όλες οι έρευνες που έκανε η Άννα Πετροχείλου δεν είχαν μόνο εξερευνητικό χαρακτήρα αλλά κατέληγαν σε εμπειριστατωμένες μελέτες με λεπτομερείς χαρτογραφικές απεικονίσεις που δημοσιεύονταν σε διάφορα έγκυρα περιοδικά και κυρίως στο γνωστό "Δελτίο της Ε.Σ.Ε".

Αυτή ήταν η Άννα Πετροχείλου. Μια γνήσια Ελληνίδα της Μικράς Ασίας που κατόρθωσε με το πείσμα και τον ενθουσιασμό που διέθετε να αναδειχθεί η «Κυρία των Σπηλαίων» και να συνδέσει το όνομά της άρρηκτα με την ιστορία της σπηλαιολογίας στην Ελλάδα.

Είναι αλήθεια πως ευτύχισε να δει το έργο της να αναγνωρίζεται τόσο από την αγάπη του κόσμου που την περιέβαλλε όσο και από την ίδια την πολιτεία αφού εκτός των άλλων διακρίσεων, τιμήθηκε, το 1976, με το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών και λίγους μήνες πριν πεθάνει, το 2001, με το παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Τάγματος του Φοίνικα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο.

Ιωάννης Ιωάννου. Λίγα λόγια για αυτόν και για τη συνεργασία σας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο Γιάννης Ιωάννου υπήρξε μια διακεκριμένη προσωπικότητα στο χώρο της ελληνικής σπηλαιολογίας. Στενός συνεργάτης της Άννας Πετροχείλου από το 1961, (χρονιά που γράφτηκε σαν μέλος στην Ε.Σ.Ε.) και δικός μου τρία χρόνια αργότερα, κατόρθωσε να εξερευνήσει, μέχρι το θάνατό του, το 2001, τεράστιο αριθμό ελληνικών σπηλαίων. Διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Σ.Ε. για πάνω από 10 χρόνια αλλά και αργότερα, σαν απλό μέλος της, δεν έπαψε να την βοηθά, μέχρι το τέλος της ζωής του, σε όλες τις δραστηριότητές της (διοργανώσεις συνεδρίων, σεμινάρια, εκθέσεις κ.α.).

Σπούδασε δημοσιογραφία και κεραμική, εργαζόμενος αρχικά σαν δημοσιογράφος σε αθηναϊκό περιοδικό και στη συνέχεια σαν κεραμιστής και ζωγράφος στο ιδιωτικό του εργαστήριο, στο Μαρούσι. Ας σημειωθεί πως τα κεραμικά και τα διάφορα έργα ζωγραφικής του είχαν τύχει πανελλήνιας αναγνώρισης και πολλαπλών βραβεύσεων.

Από σπηλαιολογικής πλευράς, τις περισσότερες μελέτες από τις εξερευνήσεις του τις δημοσίευε στο γνωστό «Δελτίο της Ε.Σ.Ε.» αλλά και σε διάφορα άλλα ποικίλης ύλης περιοδικά και εφημερίδες. Δεν είναι υπερβολή να αναφέρω πως υπήρξε ένας από τους πολυγραφότερους ερευνητές σπηλαίων αφού μας άφησε γραπτές μαρτυρίες με λεπτομερείς περιγραφές, χάρτες και φωτογραφικό υλικό για το σύνολο σχεδόν των καρστικών μορφών που εξερεύνησε.

Εγώ, τον γνώρισα μέσω της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας, το 1964 και από τότε, μέχρι το θάνατό του, για 37 συνεχή χρόνια, υπήρξαμε όχι μόνο στενοί συνεργάτες στις σπηλαιολογικές μας εξερευνήσεις. αλλά και εγκάρδιοι φίλοι με όλη τη σημασία της λέξεως.

Αν θα έπρεπε με δυο λόγια να χαρακτηρίσω τον Γιάννη Ιωάννου τόσο σαν σπηλαιολόγο όσο και σαν άνθρωπο, θα έλεγα πως ο Γιάννης ήταν προικισμένος με ένα σπάνιο ψυχικό συνδυασμό, Αφ' ενός του ενθουσιώδους και ακάματου ερευνητού των σπηλαίων και αφ' ετέρου του ήπιου, διαλεκτικού και ανιδιοτελή χαρακτήρα ανθρώπου.

Από πότε είστε μέλος της ΕΣΕ;

Από το 1964, δηλαδή ένα ή ενάμιση χρόνο περίπου μετά την ίδρυση της Ε.Π.Ε.ΑΝ. και αμέσως μετά τη γνωριμία μου με την Άννα Πετροχείλου.

Σήμερα, μετά το θάνατο της Άννας Πετροχείλου και του Γιάννη Ιωάννου, έχω το τραγικό προνόμιο να θεωρούμε το παλαιότερο εν ζωή ενεργό μέλος της Ε.Σ.Ε. και απ' ότι λέγεται της σπηλαιολογικής οικογένειας στην Ελλάδα, γενικότερα. Στο σημείο αυτό, όμως, δεν θα πρέπει να παραλείψω να αναφέρω έστω και ονομαστικά και κάποιους άλλους ανιδιοτελείς σκαπανείς της σπηλαιολογίας της εποχής εκείνης που είχα την τύχη να τους γνωρίσω προσωπικά και σήμερα δεν υπάρχουν στη ζωή. Ήταν ο Γεώργιος Γραφίος, για πολλά χρόνια Γ. Γραμματέας της Ε.Σ.Ε. και κύριος συντελεστής της δημιουργίας και τήρησης του Μητρώου και Αρχείου των ελληνικών σπηλαίων, ο Ελευθέριος Πλατάκης, ιδρυτής και Πρόεδρος τότε, του Σπηλαιολογικού Κλιμακίου Κρήτης που από το 1951 μέχρι το 1986 κατέγραψε πάνω από 3.500 καρστικές μορφές στη Μεγαλόνησο, ο ακούραστος ορειβάτης και σπηλαιολόγος Δημήτρης Λιάγκος, ο Αλέκος Χαρολίδης, ιδρυτικό μέλος και κύριος δημιουργός του Γεωγραφικού Ευρετηρίου των Ελληνικών Σπηλαίων και πολλοί άλλοι που με το έργο τους σφράγισαν μια ολόκληρη εποχή.

Από τα νεότερα, ιστορικά για την Ε.Σ.Ε. πρόσωπα που συνεχίζουν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους ανιδιοτελώς στην Εταιρεία, θα πρέπει επίσης να αναφέρω τον καθηγητή της Γεωλογίας και Παλαιοντολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, Νικ. Συμειωνίδη, για

πολλά χρόνια Πρόεδρό της, τον επίσης καθηγητή στην ίδια έδρα και σημερινό Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών Μιχάλη Δερμιτζάκη, που και εκείνος διετέλεσε Πρόεδρος στην Ε.Σ.Ε. για αρκετά χρόνια, τον γεωλόγο-σπηλαιολόγο, Γρηγόρη Παπαδόπουλο, ακάματο Γ. Γραμματέα της επί σειρά ετών, τον Πρόδρομο Μισιριάν, από τα μοναδικά επιζώντα ιδρυτικά μέλη, τον γιατρό Θεόδωρο Σκούρα, γνωστό για τις συστηματικές του έρευνες στα σπήλαια της Εύβοιας και τον μαθηματικό-εκπαιδευτικό Βαγγέλη Τσίμπανη που παρέχει τις υπηρεσίες του ανιδιοτελώς στην Εταιρεία για πάνω από τρεις δεκαετίες.

Ποια η διοικητική σας θέση στην ΕΣΕ;

Σήμερα είμαι Έφορος Αρχείου στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Σ.Ε.

Παλαιότερα, κατά τις δεκαετίες του '60 και '70 είχα διατελέσει, επίσης, για πολλά χρόνια μέλος του Δ.Σ. με Πρόεδρο την αείμνηστη Άννα Πετροχείλου.

Τώρα είστε Έφορος αρχείου σπηλαίων της ΕΣΕ; Μιλήστε μας για το Σπηλαιολογικό Αρχείο και την έκτασή του.

Η Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία, από την εποχή της ιδρύσεώς της, το 1950, δημιούργησε και διατηρεί ανελλιπώς Μητρώο και Αρχείο όλων των σπηλαιολογικών-καρστικών μορφών αλλά και διαφόρων άλλων επιστημονικής σημασίας έγκοιλων της χώρας μας. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί στο Αρχείο της πάνω από 10.000 σπήλαια, πολλά από τα οποία έχουν περιγραφεί στο γνωστό επιστημονικό της έντυπο "Δελτίο της Ε.Σ.Ε.", (μέχρι τώρα 22 τόμους). Πρωτεργάτης στη δημιουργία αυτού του αρχείου θεωρείται ο αείμνηστος Γεώργιος Γραφίος, επί σειρά ετών Γ. Γραμματέας και ιδρυτικό μέλος της Ε.Σ.Ε.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος.....

Βιβλιοπαρουσίαση
του Θωμά Θεοδοσιάδη

Τρία βιβλία παρουσιάζουμε σε αυτό το τεύχος, και τα τρία αξιόλογα και ενδιαφέροντα.

"ΟΙ ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ"

Από τη σειρά "Μαγευτικός κόσμος των ζώων", για παιδιά. Ένα από τα ελάχιστα ελληνικά βιβλία που αναφέρονται στις νυχτερίδες. Πολύχρωμο και εικονογραφημένο, περιγράφει με γλαφυρότητα και επιστημονική λεπτομέρεια τις νυχτερίδες και τις συνήθειές τους. Οι γνώσεις των ειδικών παρουσιάζονται στους μικρούς αναγνώστες με όλα τα απρόοπτα και παράξενα που κρύβει ο υπέροχος κόσμος των νυχτερίδων.

Κείμενο Μ. Α. Χουλιβέρτ, Εικονογράφηση Φ. Αρεντίνιο, Μετάφραση Μαίρη Ντάβου, Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ, τιμή 3€.

"Το Βιβλίο της Γης"

Από τη σειρά "Τα χρυσά μου βιβλία", άλλο ένα βιβλίο για παιδιά, που είναι γραμμένο ειδικά για την τρυφερή ηλικία των πρώτων μαθητικών χρόνων. Με τη βοήθεια δεκάδων παραστατικών εικόνων, χαρούμενων και ζωηρών χρωμάτων και χαριτωμένων σκίτσων αιχμαλωτίζουν την προσοχή των παιδιών, όπως την αιχμαλωτίζει το παιχνίδι. Χωρισμένο σε τρεις ενότητες - Τα Πετρώματα- Ο αέρας και το Νερό- Η Θάλασσα, δίνει απαντήσεις για το πώς έγιναν τα βουνά, για τις σπηλιές, τα υπόγεια νερά και πάρα πολλά άλλα, σε 38 κεφάλαια.

Εικονογράφηση Tony Wolf, Κείμενο Giuseppe Zanini, Μετάφραση Β. Κοχλατζή, Εκδόσεις Στρατική.

"Γεωλογία: Αρχές και Εφαρμογές"

Του Καθηγητή Τεκτονικής και Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Θεόδωρου Δούτσου. Το σύγγραμμα αυτό είναι απλά γραμμένο και δεν προϋποθέτει καμία γνώση σε αντικείμενα της Γεωλογίας. Είναι χωρισμένο σε τρία μέρη - Υλικά της Γης - Διεργασίες στην επιφάνεια της Γης- Διεργασίες στο εσωτερικό της Γης, και περιλαμβάνει.. απλά τα πάντα. Αναφέρω ενδεικτικά τις επικεφαλίδες από ορισμένα κεφάλαια Τα ορυκτά και ο κύκλος των πετρωμάτων, Ιζηματογενή πετρώματα, Το νερό στην επιφάνεια της γης και κάτω από αυτή, Διακλάσεις, Ρήγματα, Γεωλογικοί χάρτες, Λιθοσφαιρικές πλάκες στην Ελληνική χερσόνησο, Ιστορία της Γεωλογίας. Το κάθε κεφάλαιο είναι εμπλουτισμένο με πολλά σχεδιαγράμματα και πολλές έγχρωμες φωτογραφίες (οι περισσότερες από την Ελλάδα).

Εκδόσεις Leader Books, τιμή 40,69€.
Δοκιμάστε στον Παπασωτηρίου.

Φόρουμ ΣΟΕ
της Έλενας Λάλου

**Βγήκε το νέο περιοδικό
του ΠΟΑ**

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=385>

Προβολή slides στον ΣΕΛΑΣ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=363>

**3ο Παγκρήτιο Σπηλαιολογικό Συμπόσιο 1η
Εγκύκλιος**

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=394>

Χριστουγεννιάτικο Βazaar ΣΠΕΛΕΟ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=372>

Νέο ΔΣ ΣΕΛΑΣ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=408>

Chat box στο forum της ΣΟΕ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=403>

Μιλήστε online με όποιον ή όποιους βλέπετε
συνδεδεμένους στο Forum

**Πως να κάνω quote επιλεκτικά τμήματα
κειμένου;**

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=378>

Συμβουλές για την καλύτερη συμμετοχή σας στο
forum

Αποστολή στην Τρύπα του Βοριά

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=390>

**Άσκηση σπηλαιοδιάσωσης στη Κρήτη 10-
11/12/05**

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=391>

Αγορά Υλικών

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=375>

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΩΝ !!!!

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=402>

**Έκτακτη Γενική Συνέλευση για τροποποίηση
του καταστατικού**

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=401>

Κόμπος της πεταλούδας

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=376>

Καταβάτης της Petzl

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=389>

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΒΥΣΜΑΤΑ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=388>

Βασικές αρχές αρματώματος...

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=382>

Τεστ αντοχής Υλικών

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=393>

Υποθετικό πρόβλημα στο πέραςμα

παράκαμψης

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=407>

Κοντή και μακριά λανιέρα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=406>

Περί Via Ferrata

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=410>

Τεχνικές διανοίξεων

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=413>

Τεχνικές για όλα τα επίπεδα και τα γούστα!

Ποιός είναι ο "άνθρωπος Whisky"?

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=409>

Πείτε μου ποιος;;;

Υλικά προς πώληση

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=377>

Πωληται DIVE RITE RG 2500 προτο

δευτερο σταδιο και octo

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=379>

Ψωνίσατε για αυτόν τον μήνα;

Στα σκοτάδια της Μόρια

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=415>

Ταξίδι στο κέντρο της γης II

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=416>

...και λίγη λογοτεχνία στη ζωή μας...

Η ιστορία της σπηλαιολογίας στην Ελλάδα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=66>

Ανελλιπώς για την καλύτερη πληροφόρηση σας...

Εν ριπή

του Θωμά Θεοδοσιάδη

- Του το έκλεψαν και το βρήκε, ο λόγος για το μεταφορικό μέσο του Γιάννη Κοφινά που είχε κλαπεί από το σπίτι του κάνοντάς τον να λαχταρίσει για λίγες μέρες, τελικά το βρήκε παρατημένο χωρίς βενζίνη και την εργαλειοθήκη. Μικρό το κακό.

- 4,18κ, 0,85εκ μήκος και 0,15εκ πλάτος, είναι τα στοιχεία της χαρτογράφησης του Μισάκη jounior. Ο Νίκος και η Νίκη απόκτησαν το πρώτο τους παιδί, μαθαίνω ότι έχουν σκοπό να το γράψουν μέλος στον ΣΠΕΛΕΟ για να αποκτήσει η οικογένεια υπέρ- σπηλαιολογικό χαρακτήρα. Να τους ζήσει.

- Η Παρεξήγηση είχε την τιμητική της τον

Δεκέμβριο. Την επισκέφτηκαν κάμποσοι σπηλαιολόγοι μεταξύ αυτών και οι Καρτέρης και Λουκίδης από τον ΣΠΕΛΕΟ.

- Απόπειρα για επίσκεψη στο σπήλαιο Του Παπά ο Λάκκος έκανε ομάδα του ΣΠΕΛΕΟ. Η απόπειρα σταμάτησε στη μέση του πρώτου πηγαδιού των 80μ. Η έντονη ροή νερού ανάγκασε την ομάδα να αναβάλει το εγχείρημα, μη έχοντας τον κατάλληλο ρουχισμό και τον χρόνο για ένα αρμάτωμα εκτός πορείας νερού. Το βάραθρο βρίσκεται στην περιοχή Κάδι, έχει 250μ βάθος και λίγες επαναλήψεις.
- Έγινε το Bazaar του ΣΠΕΛΕΟ σε .. δύο δόσεις, μιας και η πρώτη μέρα συνέπεσε με την μεγάλη απεργία.
- Στις 14 Δεκεμβρίου 2005 έγινε η ΓΣ και οι εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στον ΣΕΛΑΣ. Το νέο ΔΣ αποτελείται από τους

Πρόεδρος: Έρη Τσάλου

Αντιπρόεδρος: Μαργαρίτα Κανελλίδου

Γενικός Γραμματέας: Στέλιος Ζαχαριάς

Ταμίας: Μιχάλης Μπάττος

Έφορος Υλικών: Νώντας Εμμανουήλ

Σύμβουλος: Κώστας Αδαμόπουλος

Σύμβουλος: Ειρήνη Νίνου

- Μέσα στον Δεκέμβριο τελείωσαν τα σεμινάρια Β επιπέδου που οργάνωσε η ΕΣΕ.
- Μικρή πλημμύρα στα νέα γραφεία του ΣΠΟΚ από ξεχασμένη(ανοιχτή) βρύση.
- Σε εξερευνησεις σπηλαίων επιδόθηκε Γαλλική ομάδα του συλλόγου Lusk στην Κρήτη κοντά στο χωριό Καρύδι, στην αποστολή αυτή συμμετείχαν και μέλη του ΣΠΟΚ. Το βαθύτερο σπήλαιο που βρήκαν ήταν ένα βάραθρο 120μ.

Πριν από
του Θωμά Θεοδοσιάδη

Το φαράγγι της Γκούρας

Πολλοί από τους Αθηναίους που ασχολούνται με τα σπορ του βουνού έχουν διασχίσει το φαράγγι της Γκούρας, και ακόμη περισσότεροι γνωρίζουν που βρίσκεται. Λίγοι όμως ξέρουν

την ιστορία των πρώτων διασχίσεων του φαραγγιού.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1920, ο εκδρομισμός διανύει τα πρώτα χρόνια του, μια ομάδα από πέντε εκδρομείς (Ι. Θεοχαρόπουλος, Α. Στασινόπουλος, Γ. Παπαχρήστος, Κοντόπουλος και Κ. Κρίσπης) επιχειρούν τη διάσχιση του φαραγγιού από την Αγία Τριάδα προς τη Μονή Κλειστών μη έχοντας ούτε ένα κομματάκι σχοινί μαζί τους. Μετά από διήμερη επικίνδυνη ταλαιπωρία εγκαταλείπουν άπραγοι. Η προσπάθεια αυτή έγινε στις 15 Αυγούστου 1922.

Έξι χρόνια μετά και συγκεκριμένα στις 11 Νοεμβρίου 1928 πέντε μέλη του Πεζοπορικού τμήματος της Υπαιθρίου Ζωής (Δ. Παπαευστρατίου, Γ. Καρατζίνης, Ι. Ράπτης, Γ. Δαδιώτης και Κ. Κρίσπης) επιχειρούν τη διάβαση του φαραγγιού από την Μονή Κλειστών προς την Σπηλιά του Πανός. Με τη βοήθεια σκοινιών και δύο μικρών κοντών που είχαν μαζί τους, καταφέρνουν να περάσουν το φαράγγι. Την προσπάθεια τους βοήθησε πολύ το γεγονός ότι το καλοκαίρι δεν είχε βρέξει καθόλου, και δεν υπήρχε καθόλου νερό μέσα στο φαράγγι(κατά την διάρκεια της διάσχισης έριξε την πρώτη ψιχάλα).

Η επόμενη προσπάθεια έγινε στις 20 Ιουλίου 1930 από 7 μέλη του Πανός (Κ. Δενδρινός, Ι. Πετρόχειλος, Σ. Σκορδούλης, Ν. Συνοίκης, Α. Καλλιμπέτσου, Ι. Μινάρδου και Α. Μινάρδου-μετέπειτα Πετροχείλου). Οι πολλές βροχοπτώσεις εκείνης της χρονιάς έκαναν τη διάσχιση εξαιρετικά δύσκολη. Καθυστέρησαν πάρα πολύ και αναγκάστηκαν να διανυκτερεύσουν μέσα στο φαράγγι. Την επόμενη μέρα έκαναν μια επικίνδυνη ανάβαση προς το Άρμα για να βγουν στην Μονή Κλειστών.

Με αφορμή αυτή την προσπάθεια, την επόμενη εβδομάδα δύο ανεξάρτητες ομάδες, μία του ΕΟΣ (Παπαδόπουλος, Κ. Νάτσης, Π. Πετσαλής και Κ. Δενδρινός από τον Πάνα) και μία της Υπαιθρίου Ζωής (Ι. Ράπτης, Γ. Καρατζίνης Γ. Δαδιώτης, Α. Σερίος, Α. Ακριθάκης και Κ. Κρίσπης), διασχίζουν το φαράγγι με επιτυχία . Σε αυτή την διάσχιση ο Κ. Κρίσπης (ο οποίος συμμετείχε και στις περισσότερες μέχρι τότε προσπάθειες) κρατάει λεπτομερείς σημειώσεις για την διαμόρφωση και τις τεχνικές δυσκολίες του φαραγγιού. Ο ίδιος δημοσιεύει άρθρο (από

το οποίο πήρα και τα στοιχεία) με τίτλο "Η Ρεμματιά της Γκούρας", στο περιοδικό Εκδρομικά, τον Σεπτέμβριο του 1930.

Παρότι το φαράγγι έχει πάρα πολλές καταβάσεις, ελάχιστες ενέργειες είχαν γίνει για το σωστό αρμάτωμά του. Η τελευταία, και πιο ολοκληρωμένη, έγινε τον Απρίλιο του 2004 σε δύο προσπάθειες από τον ΦΟΣ (Μαλαμά Κατερίνα, Κοντοπούλου Ιωάννα, Λεσσές Δημήτριος, Χαρίτος Νίκος και Καραγιάννης Δημήτριος).

Φωτογραφίες

Θεοδοσιάδης Θωμάς
Τριανταφύλλου Γιώργος
Λάλου Έλενα
Νικολαΐδης Στέφανος
Λάμπρου Χάρης
Χαρίτος Νίκος
Παπανικολάου Κώστας
Μερδενισιάνος Κώστας (αρχείο)

SPELEONEWS

Βρείτε περισσότερες φωτογραφίες για τα θέματα του τεύχους μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση

<http://www.speleonews.com>

Επιμέλεια Σύνταξης

Θωμάς Θεοδοσιάδης

Καλλιτεχνική κ' Ηλεκτρονική Επιμέλεια

Έλενα Λάλου

Λάβετε πρώτοι απ' όλους το **SPELEONEWS** στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο (email) συμπληρώνοντας την ανάλογη φόρμα στην παρακάτω στην ηλεκτρονική διεύθυνση

<http://www.speleonews.com> ⇒ mailinglist

Επιμέλεια-Διόρθωση Κειμένων

Αμίκια Λυκιαρδοπούλου

Επιμέλεια Ύλης

Στέφανος Νικολαΐδης

Φωτογραφία Εξώφυλλου:

Περικλής Κατσάνος - Στέφανος Νικολαΐδης

Κείμενα-Συνεργασίες

Βολάκος Νίκος
Θεοδοσιάδης Θωμάς
Καραγιάννης Δημήτρης
Κατσιαβός Γιώργος
Λάλου Έλενα
Νικολαΐδου Χάρης
Χαρίτος Νίκος

Το **SPELEONEWS** είναι μια μηνιαία ηλεκτρονική σπηλαιολογική επιθεώρηση. Δημοσιεύει σπηλαιολογικές δραστηριότητες, εξερευνήσεις, επισκέψεις, τεχνικές, νέα των συλλόγων και οτιδήποτε αφορά το σπηλαιολογικό χώρο. Μπορείτε να στείλετε τα κείμενά σας στο email - speleonews@speleonews.com.

Τα κείμενα που λαμβάνουμε δημοσιεύονται αυτούσια, αλλά μπορεί να συντομευτούν, να διορθωθούν, ή να χρησιμοποιηθεί τμήμα τους. Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν την άποψη του συγγραφέα τους και όχι την έκδοση αυτή.

Αγγελίες

της Έλενας Λάλου

Οι νέες αγγελίες μας για αυτό το τεύχος πιστέψτε με δεν θα σας αφήσουν αδιάφορους... Επιδιορθώστε τους παλιούς σας σπηλαιολογικούς σάκους, κάντε δώρο ή αγοράστε για εσάς τις πανέμορφες ασημένιες μινιατούρες σε σχήμα καταβατήρα και πιολέ, αγοράστε το ημερολόγιο του Σ-ΟΚ για το 2006 και τέλος όσοι δεν έχετε μπλουζάκι της 8^{ης} Πανελληνίας Σπηλαιολογικής Συνάντησης, είναι καιρός να αποκτήσετε...

Για να βάλετε την αγγελία σας ή να δηλώσετε ενδιαφέρον για κάποιο από τα παρακάτω προϊόντα επικοινωνήστε με το smallad@speleonews.com.

Σπηλαιολογικά Σακίδια

ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Ελληνική βιοτεχνία κατασκευής σακιδίων
Σπηλαιοκατάδυσης και λοιπού εξοπλισμού

- ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
- ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ
- ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΜΑΣ ΜΕ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟ ΚΟΣΤΟΣ

Επισκευάζουμε και συντηρούμε και τα παλιά σας σακίδια!!!

Θα μας βρείτε ΘΗΒΩΝ 13 ΠΕΙΡΑΙΑ ΛΕΥΚΑ

Τηλέφωνα επικοινωνίας 210.42.06.117 - 694.42.84.752

Μπλουζάκια 8^{ης} ΠΣΣ

Υπάρχουν ακόμα αρκετές!

Φυσικά μιλάμε για μπλουζάκια της 8^{ης} Πανελληνίας
Σπηλαιολογικής Συνάντησης που διαθέτει ο ΦΟΣ.

Μπλουζάκια σε χρώματα κόκκινο και μαύρο και νούμερα
πολλά, ζητούν...όμορφα κορμιά! Και δεν θέλω σχόλια...
5€ μόνο.

Μπλουζάκια και Ημερολόγια Σ-ΟΚ

Και ο Σ-ΟΚ φέτος μπαίνει δυναμικά στο παιχνίδι! Με
μπλουζάκια και ημερολόγια. Τα μπλουζάκια διατίθενται σε
πολλά χρώματα και νούμερα με το χαρακτηριστικό και σε
έντονα χρώματα λογότυπό του.

Με 10€ θα έχετε την Καρδίτσα ολόκληρη!

Και μην ξεχνάτε και τα ημερολόγια προς 3€ έκαστο.

Καταβατήρας με φρένο

Καταβατήρας με φρένο! ανοίγει & λειτουργεί όπως ακριβώς ο Σπηλαιολογικός.

Έχει και καραμπινερ Ασφαλείας...

(Κατασκευασμένος από ασήμι 925 είναι χειροποίητος & αποτελείται από 5 μεταβλητά μέρη στην τιμή 15 €)

Μινιατούρα Πιολέ

Ποιος θα το περίμενε Αυτό....?

Ένα Πιολέ τόσο κομψό & όμορφο από Ασήμι ή Ασήμι & Χρυσό!

Όχι βέβαια για το βουνό, ίσως όμως για το λαιμό ...???

(Ασήμι 925 στην τιμή των 15€)

Μπλουζάκια **SPELEONEWS**

Τα μπλουζάκια κυκλοφορούν για όλους τους αναγνώστες του **SPELEONEWS** και όχι μόνο και δίνονται στην τιμή των 10€ και δώρο το CD **SPELEONEWS**. Κυκλοφορούν σε μπλε και κόκκινο χρώμα.

Στην μπροστινή πλευρά υπάρχει τυπωμένο το λογότυπο του **SPELEONEWS**, ενώ στην πίσω υπάρχει τυπωμένο σκίτσο με σπηλαιολόγο ημι-ξαπλωμένο μέσα σε σπηλιά να διαβάζει το περιοδικό **SPELEONEWS**. Δεν πρέπει να λείπει από κανέναν ενημερωμένο σπηλαιολόγο.

CD **SPELEONEWS**

Προμηθευτείτε το CD **SPELEONEWS** με όλα τα προηγούμενα τεύχη. Στο CD περιλαμβάνονται όλες οι φωτογραφίες που υπάρχουν στο διαδίκτυο, καθώς και επιλεγμένη photogallery με μουσική επένδυση. Το CD διατίθεται στην τιμή των 2€.

Οδηγός Σπηλαιοδιάσωσης

Ο "Οδηγός Σπηλαιοδιάσωσης" της Γαλλικής ομάδας σπηλαιοδιάσωσης μεταφρασμένος στα ελληνικά, με παράρτημα της ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ.

Μία έκδοση 107 σελίδων που περιλαμβάνει όλες τις τεχνικές που πρέπει να ξέρει ένας σπηλαιοδιασώστης. Απευθύνεται σε όλους τους σπηλαιολόγους και κοστίζει μόλις 10€.

Μπλουζάκια ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ

Σε δύο χρώματα, άσπρο και κόκκινο διατίθενται τα μπλουζάκια της ΣΠΗΛΑΙΟΔΙΑΣΩΣΗΣ.

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΔΕΝ είναι αποκλειστικά για σπηλαιοδιασώστες. Τα μπλουζάκια κοστίζουν 10€ το ένα.

Ημερολόγιο 2006 - ΑΕΤΟΣ Γλυφάδας

Αφιερωμένο στο σπήλαιο "Προφήτη Ηλία" Γλυφάδας, με φωτογραφίες του Πέτρου Ρωμανά, είναι το ημερολόγιο του ΑΕΤΟΥ Γλυφάδας για το έτος 2006.

Διατίθεται στην τιμή των 8€.

Ημερολόγιο 2006 - ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο.

Το ημερολόγιο του ΣΠΕΛΕΟ για το 2006 μόλις κυκλοφόρησε. Για 5^η συνεχή χρονιά ο ΣΠΕΛΕΟ μετά από συλλογική ως συνήθως δουλειά παρουσιάζει ένα ημερολόγιο αφιερωμένο στο σπήλαιο του Μασρά.

Τις πανέμορφες και εντυπωσιακές φωτογραφίες, πλαισιώνουν κείμενα που αναφέρονται στο ιστορικό εξερεύνησης του σπηλαίου.

Η τιμή του ημερολογίου είναι 5€.

